

Nr 342.

Av herrar **Jansson** i Örebro och **Johanson** i Norrköping, om *reducering av resekostnaderna för ungdom vid semesterresor.*

De ändringar av semesterlagen, som vidtogos av 1946 års riksdag, innebära bl. a., att stora ungdomsgrupper erhållit förlängd semester. Därmed har en åtgärd av stor betydelse vidtagits för att skydda de yngsta arbetarna från psykisk och fysisk förslitning. För att semesterlagen skall fylla sitt ändamål är det dock nödvändigt, att skyndsamma åtgärder vidtagas för att ge de unga arbetarna möjligheter att *utnyttja semestern* på bästa sätt. En viktig fråga i detta sammanhang är ett underlättande av ungdomens möjligheter till semesterresor. På grund av de, i förhållande till lönerna, höga resekostnaderna är det ofta ogörligt för de unga arbetarna att tillbringa sin semester under former, som medge vila, avkoppling och berikande miljöbyte. Av största betydelse torde därför vara ett förbilligande av resekostnaderna i samband med semesterresor.

Ett annat vägande skäl för en dylik åtgärd äro de stora ungdomsgrupper, som på grund av den stigande rekryteringen av arbetskraft från landsbygden till städer och industrisamhällen, stå på arbetsplatser belägna långt från hem och föräldrar. Av skäl, som ovan anförts, — låga löner och höga resekostnader — ha dessa ungdomsgrupper starkt begränsade möjligheter att upprätthålla goda förbindelser med föräldrarna. Dessa möjligheter skulle avsevärt befrämjas genom ett förbilligande av semesterresorna.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i syfte att ungdom t. o. m. 21 år måtte vid semesterresor erhålla 50 % reducering av resekostnaderna.

Stockholm i januari 1948.

Erik Jansson.

Harald Johanson.
